

[Hartvig Frisch.]

noget, at det ærede Medlem siger, at han ikke har sagt, hvad der er forhandlet om, for han har tilladt sig en Karakteristik, der ikke kan gendrives, uden at Fortroligheden brydes, og dermed har det ærede Medlem fuldkommen overskredet, hvad der skulde være anstændigt for en Mand, der har afgivet Erklæring om Fortrolighed.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Westermann har Ordet for en kort Bemærkning.

Westermann: Jeg maa bestemt fastholde den Karakteristik, jeg har givet af den Form, hvorunder Forhandlingerne er foregaaet. Denne Form har jeg ganske vist ikke tillagt det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, Udvalgsformanden, Skylden for. Jeg siger blot, at saaledes har Formen været, men jeg har ikke røbet noget om de Meddelelser, der er givet, af en saadan Karakter, at de ikke maatte komme ud til videre Kredse.

Jens Thomsen: Jeg vil gerne rette et Par Spørgsmaal til den højtærede Handelsminister angaaende Bindegarn — om det ikke kunde overføres til Frilisten. Sidste Aar kostede Bindegarn i Danmark 95 Øre pr. kg, medens det i Sverige koste 68 Øre. Prisforskellen er Valutakontorets Varefordyrelse. Det er jo ret almindeligt, at Varerne falder til Halvdelen af Prisen, naar de kommer paa Friliste. Dette viser, at vi har en dygtig Handelsstand, der kan befri Forbrugerne for Monopolindehavernes Brandskatning, naar den blot bliver fritaget for Valutakontorets ukyndige Diktatur og faar fuld Handlefrihed over for Monopolindehaverne. I Betragtning af, at Landbruget hjemfører ca. 80 pCt. af den fremmede Valuta, og at Bindegarnet er en nødvendig Vare for Landbruget, forekommer det mig at være urimeligt, at en saadan Vare fordyres af Valutakontoret, og jeg tillader mig derfor at henstille til Handelsministeren, at Bindegarnet overføres til Friliste.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch sagde i sin Ordførertale, at det er Privatkapitalismen, der er Skyld i, at der bliver saa mange Millionærer. Det er ikke rigtigt. Det er Monopolsystemet, der bevirker dette. Hvor der er fri Konkurrence, begrænses Prisopskruningen; men hvor Staten griber forstyrrende ind som gennem Valutakontoret, brandskattes Forbrugerne.

I et Par Aar har Margarineindustrien givet en lille Beskæftigelse til Landbruget,

ved Dyrkning af Gulerødder til Vitaminisering af Margarinen. Det forlyder nu, at Valutakontoret har givet Aarhus Olieindustri Tilladelse til at indføre udenlandske Raastoffer for at overflødiggøre Anvendelsen af Gulerødder. Dyrkning af Gulerødder giver meget Arbejde i Forhold til det dyrkede Areal, og det forekommer derfor mig mærkeligt, om dette Arbejde skal indskrænkes. Margarineindustrien køber Raavarer i de Lande, vi ikke sælger til, og den forringer derigennem Landets Eksportmuligheder. Jeg vil derfor forespørge Handelsministeren, om Margarineindustrien skal have uhindret Adgang til at ødelægge Beskæftigelsesmulighederne mest muligt. Det er ikke Nøden, der tvinger de landsskadelige Virkninger frem. Aarhus Olie har i 10 Aar efter Rekonstruktionen afviklet en Gæld paa 25 Mill. Kr. og oparbejdet 17½ Mill. Kr. i Reserver, det vil sige 42,5 Mill. Kr. Foruden gode Lønninger og fuld Forrentning har Selskabet opsparet et Beløb paa 4¼ Gange hele Aktiekapitalen i Løbet af 10 Aar. Ja, det er jo godt, at der findes Indtjeningsmuligheder; men et Selskab med saadanne Indtægter bør ikke favoriseres paa Landbrugets Bekostning, som Tilfældet er her. Havde Landbruget lignende Indtjeningsmuligheder, skulde en Husmand med en Ejendom til 20 000 Kr. foruden en god Løn for Arbejdet og fuld Forrentning af Kapitalen i Løbet af 10 Aar have opsparet en Kapital paa 85 000 Kr.; men saadanne Indtjeningsmuligheder findes ikke i Landbruget. Husmanden maa efter sagkyndig Opgørelse af en finsk Professor arbejde 12—14 Timer i Døgnet for en Betaling af 25 Øre i Timen til Trods for faglig Dygtighed. Disse elendige Indtjeningsmuligheder skyldes for en væsentlig Del Margarineindustrien. Margarinen er Mejeribrugets værste Konkurrent, og med den afgørende Betydning, Mejeribruget har for Landets Økonomi, er Margarinen det danske Samfunds Fjende; den bør ikke favoriseres fremfor Landbrugsprodukterne. Danske Landbrugsvarer fordyres meget paa Grund af den lovbefalede Sundhedskontrol, og det er en i høj Grad illoyal Konkurrence, at Margarineindustrien er fritaget for tilsvarende Udgifter. Mejeribruget har da ogsaa rettet følgende Krav til Lovgivningsmagten: 1) Raavarer, der i naturlig Tilstand er uanvendelige til Menneskeføde, maa ikke anvendes til Margarine; 2) kun Produkter af sunde Dyr med betryggende Statskontrol maa anvendes til Margarine; 3) Margarinens Emballage skal være paastrykt en nøjagtig Fortegnelse over Mængden